

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (descriptive study) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแผนจำหน่ายผู้ป่วยโรคปวดหลังส่วนล่าง สำหรับหอผู้ป่วยออร์โทปิดิกส์ชาย 3 โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ ซึ่งผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นเครื่องมือขึ้นประกอบด้วย 2 ชุดคือ 1)แบบฟอร์มการประเมินปัญหาและความต้องการของผู้ป่วย และ 2) แบบฟอร์มการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วย โดยสร้างขึ้นมาจากการทบทวนวรรณคดี จากนั้นทำการระดมสมองทีมพยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์ในการดูแลผู้ป่วยที่หอผู้ป่วยออร์โทปิดิกส์ชาย 3 เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 3 ปี เพื่อนำข้อคิดเห็นที่กลุ่มเสนอ มาทำการปรับปรุง รวมทั้งสร้างคู่มือสำหรับพยาบาลและคู่มือการดูแลตนเองของผู้ป่วยและญาติ นำเครื่องมือและคู่มือทั้งหมดเสนอผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพยาบาล 3 ท่าน เป็นอาจารย์พยาบาล 2 ท่านและหัวหน้างานการพยาบาล 1 ท่าน ทำการแก้ไขและปรับปรุงตามข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นนำไปทดลองใช้กับประชากรซึ่งเป็นผู้ป่วยโรคปวดหลังส่วนล่าง ซึ่งได้รับการรักษาและได้รับการผ่าตัดในหอผู้ป่วยออร์โทปิดิกส์ชาย 3 โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ทั้งหมด 20 ราย เป็นเพศชายทั้งหมด กลุ่มประชากรตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (purposive sampling) โดยเลือกจากผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาทุกรายที่อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผลจากการทดลองใช้เครื่องมือพบว่า

1. การสร้างแผนจำหน่ายผู้ป่วย ในส่วนของแบบฟอร์มการประเมินปัญหาและความต้องการของผู้ป่วย ประกอบด้วย 1)ข้อมูลส่วนบุคคล 2) ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว สังคม สิ่งแวดล้อมในบ้านและในชุมชน 3) ข้อมูลด้านสุขภาพและการเจ็บป่วย และ 4) ข้อวินิจฉัยการพยาบาลพบว่า ข้อมูลด้านสุขภาพและการเจ็บป่วยยังไม่มี ความสมบูรณ์ และได้ทำการปรับปรุงเพิ่มเติมในเรื่องของความวิตกกังวล เพื่อให้ข้อมูลที่ได้มีความครอบคลุมยิ่งขึ้น

2. จากการนำแผนจำหน่ายไปปฏิบัติพบว่า เป็นไปตามกระบวนการพยาบาลทั้ง 5 ขั้นตอน คือมีข้อวินิจฉัยการพยาบาล เป้าหมาย วิธีการพยาบาล และการประเมินผล และในการให้การพยาบาลตามข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล สามารถนำวิธีการพยาบาลไปใช้ได้เกือบทุกหัวข้อตามความเหมาะสมกับผู้ป่วยแต่ละคน ตั้งแต่เข้ารับการรักษาจนกระทั่งจำหน่ายออกจากโรงพยาบาล จากการประเมินผลขณะอยู่โรงพยาบาล ผู้ป่วยปลอดภัยและส่วนใหญ่สามารถดูแลตนเองได้

3. ปัญหาอุปสรรค ในด้านผู้ป่วยและญาติพบว่า ผู้ป่วยมีการรับรู้และปฏิบัติตามได้ไม่เต็มที่ ตลอดจนระบบการเยี่ยมของญาติทำให้การมีส่วนร่วมในแผนจำหน่ายยังปฏิบัติได้ไม่สมบูรณ์ ด้านบุคลากรพยาบาลยังไม่มีการประชุมงานที่ดีในการนำแผนจำหน่ายเข้ามาปฏิบัติ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาครั้งนี้

1. ใช้เป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาแผนจำหน่ายผู้ป่วยโรคปอดหลังส่วนล่าง เพื่อนำไปสู่การวางแผนที่สมบูรณ์ ของหอผู้ป่วยออร์โทปิดิกส์ชาย 3 ต่อไป
2. ใช้เป็นแนวทางการพัฒนาแผนจำหน่ายผู้ป่วยในโรคอื่นๆต่อไป

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาครั้งนี้

จากผลการศึกษาพบว่าการพัฒนาแผนจำหน่ายผู้ป่วยโรคปอดหลังส่วนล่างที่เข้ารับการรักษาโดยการผ่าตัด ยังคงมีปัญหาเหลืออยู่หลายด้าน ดังนั้นจึงเสนอว่า

ด้านผู้บริหารการพยาบาล

ควรให้การสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาเกี่ยวกับ

1. กำหนดให้มีนโยบายในการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยของโรงพยาบาล
2. มีการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วย เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปในทิศทางเดียวกัน
3. ส่งเสริมให้มีการจัดประชุมวิชาการและฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เกี่ยวกับการพัฒนาและการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วย แก่บุคลากรทางการพยาบาลและบุคลากรทีมสุขภาพที่เกี่ยวข้อง

ด้านพยาบาลวิชาชีพ

เนื่องจากพยาบาลวิชาชีพต้องเป็นผู้ประสานงานในการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วย เพื่อให้ผู้ป่วยได้รับการดูแลที่ต่อเนื่องหลังจากออกจากโรงพยาบาล ดังนั้นพยาบาลวิชาชีพควรต้องรับรู้บทบาท และการปฏิบัติตามกระบวนการวางแผนจำหน่ายคือ

1. พัฒนแผนจำหน่ายผู้ป่วยโรคต่างๆขึ้นในหน่วยงานของตนเอง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดูแลผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง ก่อให้เกิดผลดีต่อผู้ป่วยและครอบครัว และทำให้เกิดการประสานงานกันระหว่างทีมสุขภาพ มีการสื่อสารกันในทีมการพยาบาลโดยการมอบหมายงาน และการตรวจเยี่ยม มีการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้ป่วย ญาติ กับทีมพยาบาล

2. ต้องมีการพัฒนาตนเองโดยการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม รวมทั้งเข้าประชุมหรือรับการฝึกอบรมทางวิชาการเกี่ยวกับการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

3. มีการวางแผนจำหน่ายให้แก่ผู้ป่วยทุกราย เพื่อติดตามความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่างๆ และนำเสนอต่อผู้บริหารทางการแพทย์บาลได้รับทราบ เพื่อหาแนวทางแก้ไขให้มีการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ข้อเสนอแนะในการศึกษาและการวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงการนำแผนจำหน่ายผู้ป่วยที่พัฒนาขึ้นนี้ ไปทดสอบซ้ำกับผู้ป่วยโรคปวดหลังส่วนล่าง เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของแผนต่อไป
2. ควรมีการศึกษาวิจัยด้านกว้างเกี่ยวกับการประสานงานกับพยาบาลในชุมชน และการส่งต่อระหว่างโรงพยาบาล เช่น จากโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ไปสู่โรงพยาบาลชุมชนต่างๆ
3. ควรมีการศึกษาวิจัยรูปแบบการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยโรคอื่นๆ หรือศึกษาทดลองรูปแบบการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยอื่นๆอีก โดยเฉพาะศึกษาในผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ผู้สูงอายุ